Приснилося мені, що я шукала щось,
десь, мабуть, сховане або загублене
під ліжком, під сходами,
за старою адресою.

Копирсалась у шафах, коробках, шухлядах,
сповнених пусто речей не до речі.

Витягала з валізок
відбуті літа і мандрівки.

Витрясала з кишень
пожовклі листи і не до мене листя.

Пробігала задихана
крізь свої, не свої
неспокої, покої.

Грузла в тунелях снігу
й непам'яті.

Плуталась в корчах колючих
і домислах.

Розгортала повітря
й молоду травичку.

Намагалася встигнути,
перш ніж спуститься смерк предковічний,
курок і тиша.

У кінці і сама вже не знала,
що шукала так довго.

Збудилась.
Подивилась на годинник.
Сон тривав неповних дві з половиною хвилини.

Ось до яких викрутасів час змушений вдаватись,
відколи почав натрапляти
на голови сонні.